

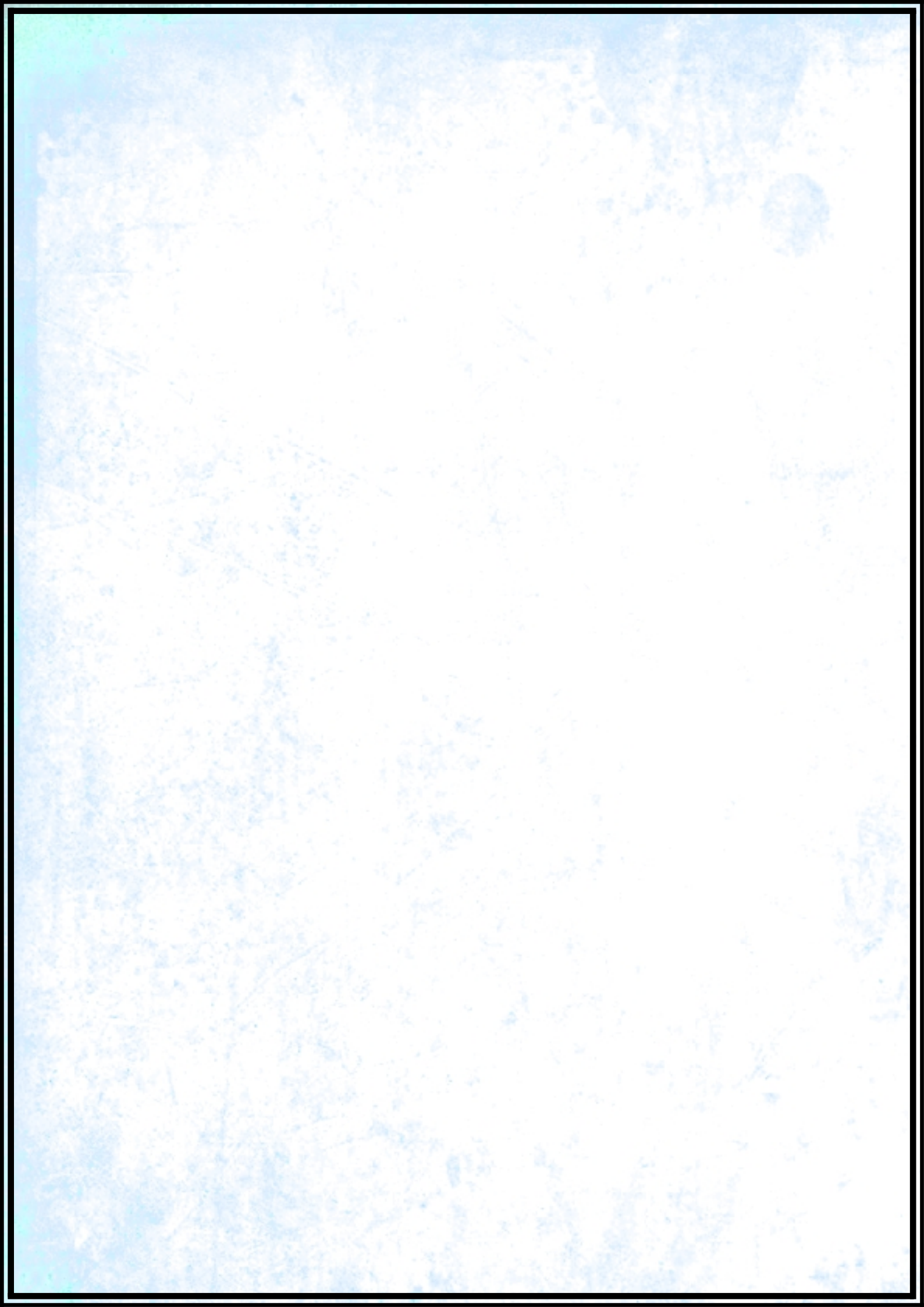
poštězrad

aneb

moje p(o)éro

Daniel Šmíra – Poštězrad

vydal klub **Kapka Smíchu**
(nejen pro www.freebooky.eu)

Napsal Pořterrad

svět
to zhýralé místo
popošťoucháváme ho
udělat krásné

není to však v
našich silách
protože celkový obraz
navždy kazí

oplzlý
hřích

katolík
no možná
na tolik
na ten kolík

;)

(Po) Průvodem

Průvodem duší, ať zaneprázdněných, romantických, či zasekaných v době. Jdeme průvodem, který vypadá, že nemá konce. Každý z nás se za něčím žene a to tak dlouho až ho z toho prožene :D a potom už musí zvolnit každěj. Cha cha

Si řeknete tohle je zase další prvotřídní škvár. A taky že jo :D mě z toho játra nebolí, když si budete myslet, že tahle sbírka je odpad. Je trochu erotická, trochu romantická, ať si jak se říká na svý přijde každěj.

Prostě koukněte se na (poe)zmiji jednoho Ostraváka, kterého očaroval průvod Prahy a průvody, které děláme každý, všude, kdykoli. Prostě naše průvody každý den, kde jeden druhého, dokonce i toho vedle sebe, neznáme.

To mě motivovalo napsat pár takových nadržných básní a vypučit si (nebojte nikoho nehodlám pučit) pár kousků i od mých přátel. No prostě kámošů svého druhu a hodně barev. Proč Poštězrad, proč Anthony proč všechny ty pseuda, které mě doprovázejí v publikování děl? Na to bych taky rád přišel. Ale vy se to dozvíte až se začtete nimrad v mé patvorbě.

Cenu bych na žádný soutěži za to asi nedostal, ale myslím, že nejednomu „změkně rurka“.

Takže příjemný po(zá)žitek.

Musím se smát už teď, jak to píšu
a přitom lížu Míšu, protože je pořádný horko
a teď by klidně Míša mohla být holka
taky bych rád lízal ;)
ale kruciž smůla je to českej nanuk,
co si ho všichni pametáme už
od totáče

Takže na vylízanou. Už přestávám kecat.
Jak se u nás na Ostravoslezsku říká:

„Do roboty, do roboty.“ :D

Obs(t)ah

Napsal Poštězrad	Úvodka (motto?)	3
(Pr) úvodem	Zahajovací slovo	4
OBSAH	Obs (t) ah	5
_Nemanželský		6
Vzpomínky loučení		7
Zvr(1)hlé pozice		8
Panenčiny polibky		9
Lask(ov)ání		10
Drsně i ležně		11
Správná hovadina		12
Laskavá studentka		13
Pod dubem		14
Dosran	že by doslov? Kdo ví	15
		16

— Nemanželský

Paprsky slunce veselí
takhle z rána šerolétem
a ty stále v posteli
zakousnutý pod korzetem

A tak tě ani nevzruší
tichého telefonu hlas
neboť manželka netuší
kde jsi když očekává tě zas

Ty břídile bigotní
myslíš si že frajer jsi
když tvá láska životní
na věrnou doma hraje si

Chlape jeden živočišný
u některých to tak bývá
samče nadržžený pyšný
když testosteron přebývá

A tak co doma ta tvoje
čeká zase sama
vzdává se bez boje
a přitom zůstává dáma.

Zapni poklopec a žaluj
toho co v noci i dnes se stalo
přestaň, zapomeň a miluj
máš snad toho ještě málo?

Vzpomínky loučení

Její kroky slyším stále,
když podzim dorůstá,
když pelargonie vadnou na umyvadle
a listy padajíc líbají na ústa.

Když břízí ševelí větvemi ohnutými,
kraj pestře zbarvený sleduji přes okno,
polibky podzimu ústy mohutnými,
lásky mravenčení rozvzpomní se samo.

A nebo ptákům kajícně svěřím,
na dívku z níž bývám bez sebe,
jak neustále hledím k domovním dveřím
a vzpomínám na loňské, tak sladké nebe.

Nebe co sladší bylo nežli med,
s vlasy jejími rozhozenými mezi kukuřičné lány,
vzpomínky opojné jako jed,
avšak bezpečné a láska zůstává s námi.

.. Sbohem, Markétko

(Vypůjčil jsem si od známého **Jana Zartiy**, ať tenhle soubor je aspoň kapku hezký :D říkal stejně, že už to nepotřebuje :D jedna z básní, co měla být snad zapomenuta. A bude? To záleží kolik lidí si ji přečte. A přitom snad nebudou mít kolík. :D)

Zus/(e)hlě porrice

Vzpomínám co včera
až mi z toho oči zvlhly
ach to byla nádhera

Zepředu a zezadu
zvolalas
chyť mě lehce za bradu

Bylo to pro lásku
nebo jen pro
potěšení ocásku?

Ať to už jak chce bylo
jedno je jisté
bylo milo

A tebe Kotě
snad to také
potěšilo

Tvářila ses bezvadně
snad já nečuměl
vadně

Prostě mám to strašně rád
a nechci za jinou
už tahle chodívat
že by to fakt byla láska?
No záleží mi na ni

je to moje
něžná
kráska

(Tohle by nemělo mít komentáře z naší vernisáže je to průjemná báseň. Sry pojem a průjem není to samo, jak známo. Takové řadové a tvarohové básně jejda těch mám do zásoby a plný šuplík taky snad ale prostě sex a láska by měly být jako u sebe. A když ne, tak to je holt divný. Dávejte si bacha, co kdo u toho říkáte. Protože dáváte někdy hodně horoucí signály a ten druhý nemusí být vážně tak nadržžený, nebo natvrdlý. On(a) třeba čeká lásku a můžete ho zklamat)

Pravěcí polibky

Princezno pusti mě
do tajné komůrky
zůstanu jen chvíli,
okamžik, do rána

spočítáme si vzájemně
tělesné pahorky
po tanci dvou těl
zůstane malá rána

Otevři mi svou noru
lištičko zrzavá
prosáklý pelíšek
tvou opojnou vůní

zůstane cestička
jen lehce krvavá
nauč mne prosím
choditi po ní

Tvá hebká pleť
je jako aksamit
polibky horké
až krev se vaří

Dovol mi proto
na chvíli tě mít
bych poznal kousek nebe
u tebe na tváří

A tak mi dovol
lásko má jediná
bych tě poznal
jak nikdo jiný

Zůstane vzpomínka
rozkošná, nevinná
ta o které se nevypráví
ale tvoří dějiny.

Lask (ou)ání

Laskat nebo nelaskat
toť otázka
aneb jazyk není
jen k mluvení
to by se pan
Shakespeare divil
a napsal by druhou komedii
ale tentokráte
sexuálních omylů

(Tohle moc do žádných poetických, možná i poerických erotických sbírek nepatří, ale nějak mě to tak dostalo :D, že jsem si řekl, že to tu bude a ejhle čtete:

Jak lépe pochopit marketing - jednoduché definice pojmů z marketingu.

Všimneš si fantastické ženy na párty. Přistoupíš k ní a řekneš:
" Jsem perfektní v posteli " - to je **direct marketing**.

Všimneš si fantastické ženy na párty. Přistoupíš k ní a požádáš ji o telefonní číslo. Na druhý den ji zavoláš a řekneš: " Jsem perfektní v posteli " - to je **telemarketing**.

Jsi s kamarádama na párty a všimneš si fantastické ženy.
Jeden z tvých kamarádů k ní přistoupí, ukáže na tebe a řekne:
" On je perfektní v posteli " - to je **reklama**.

Sedneš si do auta, pomaličku kroužíš po městě a na všechny okolojdoucí zakřičíš:
" Jsem perfektní v posteli " - to je **SPAM** (nevyžádaná, vnucená reklama).

Všimneš si fantastické ženy na párty. Postavíš se, zkontroluješ se jestli tvé sako a kravata jsou OK, dámě otevřeš dveře, zvedneš ji tašku, která ji vypadla z rukou, navrhneš ji odvoz domů tvým autem a vtipným tónem naznačíš:
" Mimochodem, jsem i perfektní v posteli " - to je **Public Relations** - (PR).

A teď to nejdůležitější. Všimneš si fantastické ženy na párty. Přistoupí k tobě a řekne ti:
" Slyšela jsem, že jsi perfektní v posteli " - to je **Brand Recognition** - poznání (spojení) značky.

Když ti dotyčná po milování řekne:
" Ty jsi fakt perfektní v posteli " - to je spokojenost zákazníka (preference) .
A když se stane tvou manželkou, tak to je věrnost značce (MARK MAKING).

Dusně i ležně

Chci snít jak
mě drtíš v posteli
chci mít tvé tělo
tvou duši i touhy

vím že mne nepřechteš
ani já tebe
vím že mě nezavřeš
když křičí nebe

Tvé krásné
tiché vzdechy
jsou jako andělci
co nemají rodiče

jsou jako
japonské jídlo
v malých dávkách
intenzivně
zbavuji se chůlče
a stejně ho nedokážu

ukojit

Tvé láskyplné vzdechy
jsou pro mě
zvonkem andělů
jako když se diamant
po drobnu brousí
a nechává voňavé
tepelné jiskřičky

Cítit teplo
ve tvém klíně
je jako sevřít motýla
v dlani
a nerozmáčknot

Správná hovadina

Za chvíli je mi dvacet pět
a každá kunda mě chce hned
jsem nebezpečněj pane jo
to kdybch se za sebe ohlídnul
hnedka bych se olíznul

Jsem ve věku
kdy už moje péro
není pro mě celý svět
a přece chce se mi zpívat
pár šoustacích vět

Tak jako boky nesmí být rovný
tak i chlopak nesmí být jen hodný
tak jako říkají si přáteli
buď drakem v mé posteli

tak proto i mě když mi bude
dvacet pět
zbytek života
chci aktivně proležet

Laskavá studentka

Ve čtvrtek pozval jsem Pavlítku,
že ji doma vylížu vagínku
zpočátku Pavla nechtěla
pak mi ho zahřála doběla.

Prsa jak malé bochánky
dudlíky jak hřejivé pralinky
a než nám zapadly červánky
z rozkoše už natahovala moldánky

Já ji říkám Pajo nic si nezoufej
za chvíli se se mnou vykoupej
prdelku ti proplácám eukalyptem
nad tvé anatomie skriptem

Pak tě budu dlouho, dlouho líbat
až se budeš v bocích prohýbat
rukou ti pohladím poštváček
a za chvíli přijde ptáček

Který navštíví tvojí budku
a bude konec všemu zármutku
zapomeneš se mnou na starosti
a poddáš se mé dychtivosti

Až ti kalhotky zpět natáhnu
a vypravím tě ráno do školy
během dne si jenom povzdechnu
jak s tebou je mi dobře kdekoli

Ačkoliv to vypadá hodně sprostě
Pavlo má lásko jediná
tyhlety verše jsou milostné
každý verš tě, kotě, vzpomíná.

Pod dubem

Smrdím gumou
voním deštěm,
ona křičí:
„JEŠTĚ! JEŠTĚ!“

„Přidej nebo
nebudem!
To jsi komár,
nebo klíště?“

„Jako více nebude?“

Prostitka
Ilča to vzdala

„Končíme!
Na více si
počkáš příště!“

A tak Tonda
s holým ocasem
pod stromem
zůstal o tisícovku
očesaným
mamlasem

!!!

(... aneb jedna smutná ze zoufalého života
Na Rychvaldské pod dubem)

Dospán

Tak větší hovadina by asi nikoho nenapadla. No tak co na to říkáte? Na moje prisprostlé romaero verše? No nic necháme si přestávku a uděláme zase odstávku. Tohle je na nějakou dobu dost a časem možná zas bude nějaké veršování. Tak pánové a dámy musíte na to teďka sami. Ale kdyby se vám chtělo při tom veršovat. No klidně! Mělo tohle několika stránkové žvatlání k tomu vlastně sloužit.

:D

Tak těpic lidi

Zase někdy se Šmíro Danem

.*

Poznámka ino-autorova

Tato hrubý výlev je důkazem z těžkého oOstravského života převedeného do všeobecné lidomluvy, oproštěná o oOstravštinu jako takovou. Pojednává o těžkém životě chvíli pracujícího, chvíli nepracujícího notorického umělce, který od střední školy se zmítá mezi nahodilými vztahy a slečnami, které za krabičku cigaret vděky okáží. Občas něco napíše na pivní tácek, občas si něco škrábne z druhé strany na pracovní hlášení, ale tak doopravdy věčně všude dospává a prošvihává termíny.

Ani ne tak neschopný, jinak chytrý absolvent stavební průmyslovky, který jak říká nedokáže si poradit s vlastním chtičem projevuje své choutky nahodilým slečnám na odiv. Ony mu to doslova vidí na očích. Ale stále se vracejí ke své první Lásce, prosoulože se k nešťastnosti a vůni vodních dýmek předražených čajoven, střídající s hospodami čtvrté cenové kategorie, kde získává kopu inspirace mezi tzv. upřímnými lidmi hledá, jak sám říká v „kundím úsměvu“ vždy tu poslední inspiraci, když ty jiné už odešly.

Nezlobte se na autora a jeho divný projev. Ne vždy je záměr.

No co naplat. Nevím zda-li se vyplatí čekat na další sbírku. Je to jako šmírovat přes klíčovou díрку.

myslíte že bude příště ?